

„Ik speelde met Arnold Palmer”

De afgelopen maand heb ik heel wat kilometers afgelegd; meest per auto, soms per vliegtuig. Veel mensen denken dat het leven van een professional golfer een en al glamour is. Niets is minder waar. Het is een hard en eenzaam leven, maar toch zou ik het niet willen ruilen voor een andere baan; liever leef ik met een koffer dan dag-in-dag-uit tussen vier muren te moeten zitten. Een maand geleden heb ik tien dagen doorgebracht bij Bob Toski, die de naam heeft een van Amerika's beste golfleermeesters te zijn. Hij heeft

me maar op één ding gewezen: iets meer benen-actie in de downswing. Wat mij het meest opviel in het lesgeven van Toski — en wat voor mij persoonlijk heel prettig was — is dat hij vrijwel op dezelfde manier les geeft als Piet Witte. Gedurende de tien dagen dat ik bij hem was, heb ik iedere dag bij zijn lessen gestaan en het was net of ik weer terug was bij Piet op „de Dommel”. In de eerste wedstrijd na mijn verblijf bij Toski speelde ik vrij goed; na twee ronden had ik een totaal van 142. Toen kwam de verrassing: in de der-

Vervolg van pagina 162

genieten, mogen echter in deze zeker niet onvermeld blijven.

Verdienstelijken

Tenslotte kunnen wij er ook niet aan voorbijgaan dat „de Pan” (en eerder de Doornse GC) vele prominente spelers heeft opgeleverd, die het tot nationale faam — en sommige tot de status van international — hebben gebracht. In het begin van dit verhaal zijn de namen al genoemd van jhr. mr. R. Schuurbecque Boeye die in 1899, 1900, 1902 en 1911, en van mr. dr. B. van der Mersch, die in 1907, 1909 en 1910 het Internationaal Amateurkampioenschap hebben gewonnen. Jhr. mr. A. Calkoen van Limmen was Nationaal Amateurkampioen in 1941-'42-'46-'49 en '51; eerder won hij de Aanmoedigingswedstrijden in 1935-'36, '37-'38 en '38-'39; samen met resp. de heren jhr. W. F. Röell, J. Ruys en nogmaals Röell won hij de Army Tankard in de jaren 1938, 1939 en 1943. Mr. W. H. Verloop won in 1945-'46 de Aanmoedigingswedstrijden en samen, eerst met W. Peletier en later met H. Timmer de Army Tankard in 1945 en 1950. De del Court-beker kwam op „de Pan”

terecht in 1950 en 1952 bij mr. D. J. van Aalst en in 1961 bij F. Tjebbes; de „Golf”-beker in 1944 bij dr. J. van Soest.

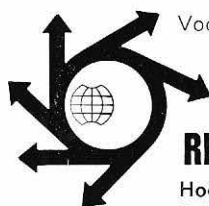
Recentelijk heeft de familie De Witt Puyt van zich doen spreken: vader A. E. door in 1967 op zijn eigen baan het Strokeplaykampioenschap te winnen en dochter Joyce, die in 1967 en '68 Nationaal Meisjeskampioen én in 1968 Dames Strokeplaykampioene werd én in datzelfde jaar samen met Alice Janmaat en Priscilla Sauter (binnenkort mme Grosch) ons land in Australië vertegenwoordigde bij het Wereldteamkampioenschap.

Bij de professionals heeft wijlen Jos van Dijk, die een mensenleven lang aan de club is verbonden geweest, in 1931 en '36 het Nationaal Open gewonnen en het Besloten Profkampioenschap in 1928, '29 en '31.

Dat ook golf in teamverband bij „de Pan” niet wordt verwaarloosd, blijkt uit het feit dat de dames in 1968 de Dames Scratch Competitie hebben gewonnen en de heren in 1930, '39, '57 en '64. Moge de herdenking van het 75-jarig bestaan van de club tevens het begin inluiden van hernieuwde en nog grotere bloei.

**EEN BUNGALOW?
CHALET?
APPARTEMENT?**

Bel eens — Schrijf eens

Voor gratis vakantie advies:

REISBUREAU EUROPA N.V.

Hoofdstraat 157 — Santpoort-N
Telefoon (02560) 76 58

de ronde moest ik met Arnold Palmer spelen. Onnodig te zeggen dat ik op de eerste tee een beetje nerveus was; ik moest nog eerst afslaan ook. Gelukkig sloeg ik een heel goede drive.

Palmer is een van de sympatiekste spelers die ik heb ontmoet en voor de rest van de ronde heb ik dan ook van iedere minuut genoten. Het enige dat mij niet mee zat, was het putten; ik maakte 75 en Palmer 69. (Roesink vermeldt bescheidenlijk niet, dat dit zich in het eerste National Airlines Open in Miami afspeelde en dat hij met 294 (69-73-75-77) als ex aequo 60e nog in de prijzen (\$ 360.-) eindigde. Red.).

Andere welbekende spelers met wie ik tot dusver heb gespeeld, zijn Dow Finsterwald en Bert Yancey. In de laatste vier wedstrijden ben ik steeds in de prijzen gevallen; geen grote, maar net genoeg om mijn onkosten te dekken. Ik heb een paar keer de kans gehad om een mooie cheque te innen, maar iedere keer was het mijn putten dat me in de steek liet. Maar misschien wordt ook dat nog eens beter.

Commentaar

Amerika is het land van de superlatieven en de records, en het is dan ook niet zo vreemd dat het optreden van Martin Roesink sterk de aandacht begint te trekken. In de afgelopen maanden is gebleken dat zijn verre drives, die het Nederlandse publiek in verrukking brachten, niet nalaten in Amerika gepaste indruk te maken.

In "Golf Digest" van mei 1969 staat in een uitvoerig artikel met tal van "facts and figures" hoe hard en hoe ver Roesink de bal toch wel slaat. Drives van 300-340 yards zijn routine en men is er nog niet helemaal achter waardoor hij zo hard slaat, want — zegt de schrijver — naast de bekende long-hitters als Nicklaus, Souchak en Bayer is het maar „een tenger baasje”.

Maar wie Martin wel eens de hand heeft geschud,

weet uit bittere ervaring wel waarom hij zo hard kan slaan; het is brute kracht.

Roesink won enkele long-driving competitions vóór de gerenommeerde cracks en het is dan ook begrijpelijk dat dit vuurwerk de aandacht trekt van pers en publiek. Als hij nog eens met omgekeerd evenredige kracht zijn putter leert hanteren, zullen we misschien nog meer van hem horen.

Sponsor

Intussen is er nu ook in de Verenigde Staten minstens één bewonderaar die meer in Martin ziet dan menigeen en in deze — ons niet met name bekende — figuur heeft Roesink zijn sponsor gevonden. Men moet zich dat niet voorstellen als een vorm van liefdadigheid; integendeel, het gaat hier om een zuiver zakelijke overeenkomst, welke de professional golfer de kans geeft zich hogerop te werken. De sponsor stelt hem door een vaste maandelijks toelage in staat zijn reis- en verblijfkosten te bestrijden bij het deelnemen aan verschillende toernooien; de eventuele prijzen gaan in een pot en aan het eind van de contractperiode wordt het netto-overschot gedeeld. Menige professional van wereldnaam is indertijd zijn loopbaan ook zó begonnen. Het spreekt welhaast vanzelf, dat de sponsor — die uiteraard goed thuis is in de golfwereld — zijn best doet om voor zijn „pupil” tussen de wedstrijden door demonstraties e.d. te organiseren, die geld in het laadje brengen.

SLUITINGSdatum

Alles wat voor het volgende nummer is bestemd — clubnieuws, foto's, artikelen, mededelingen — dient telkens uiterlijk de 25e van de maand in het bezit van de redactie, postbus 290, Rotterdam, te zijn.